

[Nygaard.]

gøre Forsøg paa at skyde Arbejderne i Skoene, at de er Skyld i Fadæsen Burmeister & Wain, det tilbageviser jeg saa bestemt, som det er muligt.

For øvrigt maa jeg sige, at Spørgsmaalet Overarbejde har vi forhandlet om med Arbejdsgiverforeningen, men har mødt fuldstændig Mangel paa Forstaaelse af, at her var der et lille Omraade, hvor de kunde gøre en lille Indrømmelse, uden at det noget Øjeblik kunde genere dem. Visse Mennesker er jo saadan, at naar Stædigheden har faaet Tag i dem, kan man overhovedet ikke faa dem til at rokke sig, heller ikke ved fornuftige Argumenter.

Det ærede Medlem Hr. Bouet siger, at Parterne skulde have Lejlighed til at komme sammen. Ja, den Lejlighed har vi virkelig ikke savnet. Vi har haft Føling med hinanden, vi har siddet i Timevis i Stue sammen og diskuteret, men vi har ikke noget Øjeblik diskuteret om *forskellig* Lønnedsættelse, som det ærede Medlem Hr. Bouet mener at vide. Det ærede Medlem maa vide, at vi hele Tiden kun har faaet præsenteret een Ting, et generelt Forslag gaende ud paa 20 pCt.s Lønnedsættelse. Andet og mere stod der ikke paa den Spiseseddel fra Arbejdsgiverforeningen; de 20 pCt. vilde de have; om det var højt eller lavt lønnede Fag, var Arbejdsgiverne ganske ligegyldigt. Det er nemlig ogsaa ret nemt at skrive et Forslag om 20 pCt. generelt i Stedet for at gaa i Forhandling med de enkelte Organisationer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bouet har Ordet for en kort Bemærkning.

Bouet: Til det ærede Medlem Hr. Nygaard, som oplyste, at der i Forhandlingerne i Arbejdsgiverforeningen kun havde været præsenteret Arbejderne 20 pCt. paa Spisesedlen, vil jeg gerne sige dette: har de ærede Repræsentanter for Arbejderne da forsøgt paa at faa en anden Ret ind paa Spisesedlen? Har de selv bragt Forslag frem om en Reducering af deres Indtægt, eller har de stillet sig paa det Standpunkt, at de overhovedet ingen Lønnedsættelse vilde have? Efter de Oplysninger, der er givet mig, er det det sidste, der er Tilfældet.

Med Hensyn til Frederiksberg vil jeg gerne sige, at der har man, saa vidt jeg ved, ikke saa lidt højere Lønninger end i København. (*Einer Jensen:* Navnlig de højere Funktionærer). Ja, de trængte ogsaa til det, og det gør de ogsaa i København. Jeg tror ikke, at det, hvis man drager

Parallellen mellem København og Frederiksberg, bliver til Ugunst for Frederiksberg.

Rager: Jeg vil gerne først takke den højtærede Minister for de Tilsagn, jeg fik om, at man vilde lade os i Udvalget faa Arbejdsløshedsraadets Beretning til Gennemsyn, og ogsaa takke for den Forstaaelse og Velvillie, som Ministeren vilde vise overfor Spørgsmaalet om i Særdeleshed at sørge for at faa Ungdommen i Arbejde ved Løven om den 40 Timers Arbejdsuge. Jeg forstod vel paa Ministeren, at dette Spørgsmaal var vanskeligt, og det medgiver jeg fuldt ud, men naar Ministerens gode Villie er der, er der i alt Fald saa meget, som der kan opnaas under de praktisk foreliggende Forhold, og det skulde glæde mig; om dette kunde sætte sig virkelige Spor.

Ministeren mente, at der i Lovforslaget om den 40 Timers Arbejdsuge, allerede som det nu er affattet, er tilstrækkelige Dispensationsbestemmelser, idet Ministeren henviste til § 1, Stk. 4. Jeg vil blot for en Ordens Skyld sige, at jeg er ikke fuldt sikker paa, at Dispensationsregelen dækker alt det, jeg har tænkt paa; men jeg mener, at det er et Spørgsmaal, der ikke er Grund til at tage frem til Behandling her, men som jeg hellere maa tale om i det Udvalg, der kommer.

Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, at han har ganske Ret i, at jeg ikke i Gaar vilde sige ham noget ubehageligt. Noget saadant ligger langt udenfor de Jagtegne, hvor jeg overhovedet bevæger mig. Det var kun for at sige det ærede Medlem en Behagelighed, at jeg brugte de Udtalelser i Gaar. Men jeg maa dog, da det ærede Medlem nu i Dag kommer med en Definition af det anvendte Ord, der alligevel indeholdt mere rosende og behagelige Udtalelser, end jeg egentlig havde villet lægge ind i det, tage den Reservation, at havde jeg i Forvejen vidst, at det ærede Medlem vilde lægge saa meget ind deri, havde jeg ikke anvendt det.

Det, der ellers gør, at jeg behøver at tage Ordet nu og fortsætte udover disse enkelte Bemærkninger, er ikke, at jeg ikke i Gaar i og for sig fik sagt, hvad jeg principielt ønskede at sige om disse Lovforslag, og heller ikke, at der er henvendt Udtalelser til mig, som kræver Besvarelse; men det, der alene gør, at jeg maa lægge Beslag paa Opmærksomheden et Øjeblik, er den Tale, der blev holdt her i Dag af det ærede Medlem Hr. Thomsen.

Jeg vil gerne have Lov at sige, at jeg finder, at denne Tale var en ganske overordentlig uklog Tale. Det viste sig, at den